

KURIER ZACHODNI

»ISKRA«

ROK XXX

Niedziela 20 listopada 1938 r.

Nr. 320

Adres Redakcji i Administracji: Sosnowiec,
Piłsudskiego 4. Telef. Red. 61064, Adm. 68072

P.K.O. 302.712

Opłata pocztowa
za numer 50 gr.

Przebieganie minig-
nosa i zniżenie do
druku i przewidyw-
anie 2.50



ANTONI KIRN-SŁABOSZEWICZ INŻYNIER-TECHNOLOG

Członek Zarządu i Dyrektor Towarzystwa Sosnowieckich Fabryk
Rur i Żelaza S. A. w Warszawie,
odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi,
po krótkich i ciężkich cierpieniach zmarł dnia 18 listopada 1938 r. w Warszawie.

W Zmarłym tracimy długoletniego i zasłużonego współtowarzysza
pracy, serdecznego i oddanego przyjaciela, człowieka wielkich zalet serca
i umysłu.

DYREKCJA i PRACOWNICY
Towarzystwa Sosnowieckich Fabryk Rur i Żelaza S.A.
w Sosnowcu.

WOJSKO WĘGIERSKIE WKROCZY NA RUŚ PODKARPACKĄ

OSTATNIE DNI „PREMIERA” WOŁOSZYNA

Delegacja Rady Narodowej w Budapeszcie

BUDAPEST, 19.11. PAT. Specjalny
wyślanek rządowego „Eesti Uisag” do-
nosi z Ungvaru: Bohaterska walka lu-
dnosci Karpatoruskiej o wolność zbliża
się ku końcowi. W najbliższych dniach
należy się spodziewać rozwiązania.

Według wiadomości napływających
do Ungvaru, powstanie na Rusi osią-
gnęło już takie rozmiary, że ani prze-
moc, ani okrucieństwo władz czeskich
nie potrafią go stłumić.

Dziś już wojsko czeskie zaprzestaje
walczyć z powstańcami, a tylko bojów-
ki Wołoszyna walczą w dalszym ciągu.
Wszystkie gminy Rusi Podkarpackiej
żądają przyłączenia do Węgier. Dele-

gacja Karpatoruskiej Rady Narodowej
wyjechała do Budapesztu, aby zwrócić
się do rządu węgierskiego z prośbą o
udzielenie Karpatorusinom pomocy w
walce o wolność.

We wtorek dn. 22 km. w pierwszą
bojową rocznicę zgonu

**inż. Mieczysława
Kulińskiego**

złoty gen. Stanisława Skwarczyńskiego
w Dahnowie Gór. o godz. 3 i 1 po-
maza św. na którą zapraszają przy-
jaciół i znajomych
6026 ZONA i SYN

Zbrodnia bojówki czeskiej

GRANATEM KOZGARPAŁI POLAKA PRZED OPUSZCZENIEM WSI

CIESZYN, 19.11. (PAT). W Będowskich
Górnych, objętych w dniu 16 km. przez władze
polskie jako obszaru teroru bojów/warzy
czeskiej Polak Wiktor Feber.

Przed opuszczeniem Będowskich Górnych po-
dostał pod mierzanie Febera bojówka czeska.

Wywalizowy Febera pukanien do drzwi, na-
pastyczny razach w niego granat ręczny, po-
czym zbiegł.

Eksplozujący granat rozszalał Febera i
rozruch. W stanie beznadziejnym przewiozio-
no go do szpitala we Frydku, gdzie zmarł.

Powrócił

Dr. med.

Józef Maćkowski

specjalizuje w chorobach wewnętrznych
i kłobocych
od 4 do 6-ej po południu.

SOSNOWIEC, ul. 3-go MAJA 8. I p.
tel. 6-14-37 6003

Walka na przedmieściach Kantonu Nagła zmiana sytuacji wojennej

HONG-KONG, 19.11. Dziś rano, we-
dług nadchodzących tu wiadomości, ze-
zbroń chińskich, człowiek; oddziałów
chińskich dotarli już do przedmieść
Kantonu. Artyleria chińska odzyskała
je miejsce. Japończycy przyznają, że
wycofali się z zewnętrznych linii obron-
nych i skoncentrowali wojska w mie-
ście.

W ostatnich dniach do Kantonu na-
dążyli oddziały posłkowe japońskie w

połoci 10 000 żołnierzy, a dalsze oddzia-
ły są w drodze.

Na zachód od Kantonu siły oddzia-
ł partyzantów chińskich stawia japoń-
czykom zawagę opór.
Dziś rano ogłoszono oficjalnie, że
miasto San Szui zostało odzyskane
przez Chińczyków. Wojska japońskie,
które po wygłodowaniu zajęły miasto
Tai-Czao obecnie wycofały się stamtąd
w kierunku północno-wschodnim do
Pan-Shao.

**OZN zajmie się
OPRACOWANIEM PROJEKTU
REFORMY ORDYNACJI WYBOR-
CZEJ**

WARSZAWA, 19.11. PAT. Z polece-
nia Szefa Obozu Zjednoczenia Narodo-
wego gen. Stanisława Skwarczyńskiego
Biuro Studiów i planowania podjęło
pracę nad projektem reformy ordynacji
wyborczej.

Do komisji, która zajmie się tą pra-
cą, podzielonej na kilka sekcji, powo-
łani będą przez Szefa Obozu Senatoro-
wie i Posłowie z koła parlamentarnego
OZN, oraz zaproszeni zostaną wybitni
znawcy prawa konstytucyjnego.

Cieszę godzinę
mieć szczęśliwą
Pij od Styki
Iyskie piwo

Świat musi się podzielić żydami

Europa środkowa skoncentrowała przeszło połowę światowego żydostwa

Pogrzeb Atatürka

STAMBUL, 19.11. PAT. Trumna ze żeniele, Trumna Ataturka, owinięta we

Struktura zawodowa studentów

O przywrócenie koniecznej harmonii

Nawet pobieżna obserwacja wykazuje, że rozbicie, rozdzielenie, jaka istnieje podział zapożyczeniem na fachowców z wyższym wykształceniem, a ich podział, stanowiący bezpośredni skutek konieczności studentów na poszczególne uczelnie i wydziały, Specjalnie nie rzuca się w oczy silny popyt na absolwentów wydziałów technicznych i medycznych. W niektórych wypadkach można mówić wręcz o głodzie fachowców. Dotyczy to zwłaszcza mechaników i elektryków.

Nie więc dziwne, że coraz częściej dają się słyszeć żądania, wysuwane pod adresem szkół akademickich o przede wszystkim energicznych środków zaradczych. Jakkolwiek nie ulega wątpliwości, że uczelnie nie poświęcały dotąd specjalnej uwagi zagadnieniom strukturalnym, to jednak obarczanie ich wyłączną odpowiedzialnością za istnienie takich rzeczy byłoby niesprawiedliwoscą. W rzeczywistości istnieje cały szereg czynników, które interweniowały w kierunku niepomysłnego kształtowania się struktury zawodowej studentów.

U podstaw tego stanu leżą niewątpliwie procesy z zaskagiem światowym — specyficzne przemiany, jakim ulega w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat warstwa inteligencji zawodowej. Profesor Lempieli, który bliżej badał te zagadnienia, słusznie zwrócił uwagę na wytworzenie się swego rodzaju „szlachetstwa dyplomu”. Na tym podłożu powstał podł z pod studiów wyższych, — traktowanych nie tylko jako przygotowanie do zawodu, ale także jako środek objawy wyższego stanowiska społeczego. Stąd znaczna większość studentów kierowała się ku łatwiejszym, dającym możliwość szybszego ukończenia studiów ogólnokształcącym: prawniczym i humanistycznym.

Jednocześnie w tym samym kierunku interweniowały względy materialne, przedstawiające przy poważnej w Polsce niezmierzoności czynnik obrazy mił domokracji. Z jednej strony nierównomierność kosztów inwestycji w nauki i wydziałów specjalnych a licznych i drogich laboratoriach oraz ogólnokształcących, gdzie większość naliczanych sprawdziła się do wybudowania sal wykładowych i zasilenia bibliotek, skłaniała do przynajmniej oczu na nierównomierność rozwoju szkolnictwa. Z drugiej zaś strony istniejący w Polsce system zróżnicowania czesnego, faworyzujący studentów wydziałów ogólnych w porównaniu z dodatkowymi, dużymi nierezko-

zastami pomocy naukowych dla studentów szkół technicznych, medycznych i handlowych odstręczał element mniej zamożny od studiów specjalnych względnie, zmuszając ich do zarobków powodował przedłużenie czasu studiów.

Pomimo działania tych wszystkich czynników, zdolność produkcyjna politechniki i szkół medycznych została bardzo szybko wyczerpana. Muszą się one odgrażać od nadmiaru kandydatów murem egzaminów konkursowych,

przeczym stosunek kandydatów do ilości miejsc dochodził niejednokrotnie do 8:1.

W wyniku działania tych wszystkich elementów ustaliła się w Polsce wybitnie niernormalna struktura zawodowa studentów. Na ogólną ilość 48,2 tysięcy słuchaczy w r. 1936/37 prawo i nauki polityczne studiowało 14,3 tys. t. j. 29,7%, filozofię 11,7 tys. t. j. 24,1%, prawo i filozofia łącznie 26 tysięcy t. j. 53,8% ogólnej ilości studentów. Anal-

giczne cyfry dla techniki wynoszą 7,4 tys. t. j. 15,3%, dla nauk medycznych (medycyna, farmacja, dentystryka) 5,5 tys. t. j. 11,6%, podczas gdy szkoły handlowe liczą zaledwie 3,6 tys. słuchaczy t. j. 7,5%, a rolnictwo z weterynarią 3,3 tysiąca t. j. 6,8%.

Zupełnie amocicznie kształtują się liczby wydanych dyplomów. W r. 1935/36 na ogólną ilość 6.450 osób kończących studia, 31,3% przypada na wydziały prawnicze oraz 20% na filozoficzne.

Na ogół dość zgodnie określa się dość w Polsce tego rodzaju stosunki za nie normalne. Można przypuszczać zatem, że przedsięwzięcie będąc niezbędne środki zaradcze dla ich naprawienia.

Na Słowaczynie i Rusi

W „stolicy” Huszt i w słowackim Preszowie

(OD WŁASNEGO KORESPONDENTA „KURIERA ZACHODNIEGO“)

Huszt, w listopadzie „Premier” rządu Rusi Podkarpackiej k. Wołoszyn urzęduje w Huszt, które niezmierzanie awansowało do rangi stołecznego miasta. Dość się do Huszt — to cała epopeja. Linia kolejowa znajduje się w rękach Węgrov, — niemożliwno to więc podróż pociągami do miasta — stolicy, drogi zaś są pod psem, zwłaszcza obecnie, w jesieni. Kursują wyprowadzone autobusy, ale nigdy nie wiadomo, czy ten wehikuł, na który się liczy dobrze przez wertypy do „stolicy”, czy też utknie w drodze. Zawodny to środek lokomocji.

Pozostaje samolot, z którego korzystają czeszy urzędnicy, agenci „premier” Wołoszyna, różni kombinatory, wszyscy interes w przedławianiu nie było stołecznym Rusi Podkarpackiej. Huszt nie posiada lotniska, to też samoloty lądują na zaimprovizowanym lotnisku — wielkiej polanie niedaleko kapłań Solotwskich.

Z braku połączeń telegraficznych i telefonicznych tylko radio liczy Huszt ze światem, t. j. z Pragą i z miastem Słowacji, Preszowem, skąd jest już połączenie kolejowe z resztą Republiki.

Wszystkie urzędy z Użhorodu, Munkaczewa przeniesiono do Huszt, w miasteczku katastroficzny brak mieszkań, na urzędy pozajawiano szkoły. Kłopoty te potęgają konieczność nielokowania pod dachem uchodźców, wynalazienia im kąta, gdzieby mogli spędzić pierwsze

tygodnie zanim znajdzie się dla nich jakas prace, czy też mieszkania w innych okolicach kraju.

Malowniczo położone miasteczko z zbiegu rzek Clsy i Riki, w pobliżu granicy rumuńsko-czechosłowackiej przeżywa swoje wielkie chwile, Gorączkowo i w pośpiechu dźwignięto do roli reprezentacyjnej, pozbawione wszelkie placu, elementarnych nie komunikacyjnych, robi wrażenie wyspy, na którą stoczyło się kilkadziesiąt tysięcy robitków, czekających na zbawczy statek...

Czy tym zbawczym statkiem będzie ojezyczna węgierska — w Huszt się na razie nie mówi. Zbyt niebezpiecznie poruszać ten temat. Z atmosfery jednak panującej w tej dziurze — stołey premiera Wołoszyna wytać można, że nikt nie liczy na długie trwanie zarówno rządu Karpatoruskiego z jego premierem na czele, jak i na te „stołeczność” Husztu, miasteczka pamiętnego z marci tygocin legionistów.

W planach rządu przewidziana jest z wiosną budowa standardowych domków wybudowanie kolei itd. Pomówimy o tym na wiosnę...

W SŁOWACKIM PRESZOWIE

Na drogach do Preszowa spotkać można jeszcze wozy wyhodowane me blami uchodźców — urzędników czeskich z Koszyc i innych miejscowości. Miasto liczące do niedawna 22 tysiące

ludności wzrosło w ciągu tygodnia o 10 tysięcy osób. Do Preszowa przeniesiono dyrekcję poczty i telegrafów, dyrekcję skarbu, akademie handlową, dyrekcję policji, politechnikę, urzędy rolnicze, szereg mniejszych i mniej ważnych organów administracyjnych oraz garzom wojskowy.

Pod odciegiem Koszyc do Słowaczyny Preszów stał się ważnym ośrodkiem administracyjnym, tym więcej, że składowi on ostatnią stację kolejową przy połączeniu z Republiką. Przez Preszów też przebiegały wszystkie autobusy łączące Czechosłowację z Rusią Podkarpacką.

W mieście panuje wzmoczony rachunek się odczuwać brak mieszkań, rośnię drożyzna. Mieszka nie posiada dostatecznej i dobrej komunikacji z sąsiednimi gminami, które przez ciężką komunikacyjną i handlową do Koszyc, niż do obecnej stolicy prowincji — Preszowa.

Brak odpowiednich dróg pozbawia Preszów normalnego i koniecznego zaplecza. To określenie: zaplecze wypływa stałe przy omawianiu zagadnień Rusi Podkarpackiej i Słowaczyny. Wyrok wiedeński wykrajający miasto z żywego ciała Rusi i Słowaczyny, bezceremonialnie pozbawiający całe polacie kraju komunikacji, dróg, słowem tych wszystkich żywotnych nerwów składających się na zdrowe funkcjonowanie organizmu państwowego, musiał z konieczności wysunąć na czoło problemów sprawę zaplecza. Miasta stały się wyspami, prowincje nie mającej komunikacji skazane są na powolną śmierć. Życie samo poczyni korekturę decyzji „kongresu” wiedeńskiego. I już to czyni, Rusi Podkarpacka ogarnięta polemieniem powstania sama chce wykreślić sobie granice, sama chce zdecydować o swolach najżywościjszych sprawach, sama chce ustalić sobie dół i nie dół życia państwowego i narodowego.

Biedny, wiecznie przez wszystkich wykazywany chłub Karpatoruski jest głodny. Z odległych czasów pamięta jednak, że miał na chleb i maczochę, gdy „cisza” był w Wiedniu a Ruś związana była z Węgrami, które pozwalały mu żyć.

Starzy chłopcy o tym pamiętają, młodzi do tej sytuacji dąży z bronią w ręku...

M. SZ-SKI.

OFIARA NA POMOC ZIMOWA
NAPLEPSZA GWIAZDKA
DLA BIEDNYCH DZIECI

Zwróć uwagę!

KAPELUSZE MĘSKIE od 5.90
SWETRY i PULOWERY
dam. męsk. i dzieci od 6.—
BONZURKI, najnowsze fasony
od 11.75.
KOSZULE flanelowe męsk.
nowe desenie od 5.85.
SZALE wełniane
modne wzory od 1.75.
REFORMY dam. czysta wełna
od 5.50.
PLASZCZE męskie jesienne
pierwszorzędny kraj od 89.
Oraz wielki wybór krawatów,
bielizny jedwabnej i ciepłej, rękawiczki itp.

P. KUCHARSKI
SOSNOWIEC, 3 MAJA 8.



W CENTRALNYM OKRĘGU PRZEMYSŁOWYM

W Centralnym Okręgu Przemysłowym bawiła wyjechała członków Rady oraz przedstawicieli czeszy przemysłowcy — gospodarzy i pracy. W gronie uczestników wyjazdu, majordama celu zwiedzenia nowopowstałych inwestycji w COP byli go. wicepremier i minister skarbu inż. Kwiatkowski, ministrowie: Roman i plk. Ułrych, wiceminister gen. Litwinowicz oraz przedstawiciele władz wojewódzkiej. Na zdjęciu pan wicepremier, kierownik Związku Polaków w Niemczech dr. Kaczmarski i dyrektor Biła wala z Ministerstwa Skarbu, na tere COP.

Owoce zwycięstwa w 1918 r.

Od lustranych sal Wersalu -- do wydarzeń w Czechosłowacji

O jedenastej godzinie jedenastego dnia jedenastego miesiąca 1918 r. za saloni generała Focha wyszedł generał Weygand wraz z kapitanem Illy i powiadził ich słów do stojącego obok kaprała - trebacza.

Po chwili trebacza nadal polazek i zagrabił z całej siły. Dźwięk trąbki był sygnałem zakończenia wojny.

Od tej chwili rozpoczął się jubel w całej Francji, Zwycięstwo, i jakie zwycięstwo. Pomocznemu Sedan. Odebrano Alzacje, i Lotaryngię. Rozbito potęgę germańską.

Pospasy się zaszczyty na starych wodzów -- zwycięzców. Buławy marszałków, otrzymano od Republiki, Foch, Lyautey, Franchet d'Esperey, Fayolle i Petain.

Przepisano ich czerwonymi wstęgami Legii Honorowej, pozwolono poprowadzić najwspanialsze defile w dziejach Francji i nie pozwolono więcej wstąpić do wewnętrznych stosunków francuskich.

Foch pogochał jeszcze parę lat w wielkimi. Lyautey'owi pozwolono zająć się znowu koloniami. Użyto parę razy do międzynarodowej reprezentacji Franchet d'Esperey i Petaina. I to wszystko.

A po tym w miarę, jak zwycięzcy z nad Marne i Yseru umierał i zderzano im piękne pogrzeby.

Drżi pozostał przy życiu jeszcze jeden zwycięzca starymczasem Franchet d'Esperey i odmieniał od wszelkich wpływów Petain.

Recepty na wielkość i się sporządzały nie w sztabach dowódców armii, nie w okopach i fortach Verdun. Inicjatywy wielkości wzięli na siebie panowie, którzy nie lubili armii, którzy radością pochwolił „starego tygrysa” Clemenceau i którzy zamiast odjeżdżać budować zaczął Europa, „Fenimore” -- to brzmiało bardzo i zachęcająco. Cóż kiedy wazdżo, kto zepsuta kłótnia pani Europa. Naprawdę starano się ją zahabić i rozewać nad Lemanem, Pani Europa za nie chciała się upokoić. Z każdego z nich robiła się coraz gorzej i bardziej kłótnia. A panowie, którzy nie lubili armii, którzy mieli jakiegoś dziwnie tajemnicze kontakty na całym świecie, doprowadzili wkrótce do takiego zamieszania, że sami zobaczyli, iż się dzieje.

Niektórzy z nich poczęli wreszcie rozumieć, że tutaj przysłali by się znowu omi starzy żołnierze, których oni wygrali zaraz po zwycięstwie, ale żołnierzy tych już nie było.

I tak powoli zbliżyła się rocznica wielkiego zwycięstwa.

Nie wiadomo, czy w lustranych sal wersalskiego pałacu zjawili się czasem duchy aktorów wielkiej historii, wnetzki, ale powinny. Bo nhy były przedziś musi pokutować za to wszystko.

I gdyby tak dziś o tej samej godzinie, o której kapral z przed saloni starego Focha odrabiał wojnę, nagle w wielkiej sali zjawili się nagle Wilson, Orlando i Clemenceau. Gdyby, brzącąc trzema buławami trzech państw zjawili się nam marszałek Foch i gdyby wszyscy razem oglądali się dookoła siebie to, napewno mocoby się zdziwili. Może zapamiętnię pogadanki troche z Lloyd George. Ale Lloyd George wolął by się nie spotykać z dawnymi kontrahentami.

W tej samej sali, gdzie jeszcze te same fotole i te same stoły, gdzie w lustrach zdaje się, że kraj jeszcze żył wielki uroczystych państw w kłótniach i generalów wspaniałych skromnością swych półowych morderów, rozległ się kiedyś zamykany, przerywany głos ambasadora Niemiec hr. Brockdorffa: „Nie ludzimy się co do stopnia naszej bezsilności!” W tym samym Wersalu, gdzie cesarzom Niemiec ogłaszał się Wilhelm I, Niemcy pokornie przyniżyli się co do ostatecznej klęski.

W tej samej sali spotkać się powinni dziś wszyscy uczestnicy konferencji i powiedzieć sobie przy tej okazji parę słów prawdy.

Powinni: wyznać szczerze, że ani w Wersalu ani w Trianon tym wszystkim uczestnikom dyktando świada na chodząco wiele o klęskę Niemiec, gdzie byli wówczas swoli ludzie i gdzie można się było zawsze dogadać z paru innymi panami, którzy się dogadali przed tą preldio i składnie z Trockim Joffem i Karaczenem.

Tu chodząco o rzeczy inne, delikatniejsze.

Nalgorzmy wzrokiem byli Habeburgowie, bo mieli tradycję, związaną z Kosobodem.

Co tam Wilhelm! Gorze było te rozsiadane wreszcie Habeburgi.

To też wszyscy panowie w kłótniach rzucali się na Austrię, którą można było wale nie pomagać w rozpadaniu się Uczyrzniła to bowiem sama, Rozdzieli się na Boga ducha winne, za błędy Austrii pokutowały Węgry. Rozszarpał ich czemś. Wyrzucił ich młemu struszczone twórkowi, któremu nadano imię „Czechosłowacja”. Jako masywną piekłąnę przetrwał tradycjom narodowym i religijnym w środku Europy wszadli pewnych ludzi -- Masaryka i Benesa.

Ale nie tylko hezylisnych Habeburgów którzy i tak sami się wykonczyli, zwalciali dyskretnie panowie z międzynarodowych konferencji.

W dniu 11 listopada tego samego dnia kiedy odrabiano wojnę, powrócił do Wersalu w bardzo skromnym, nieco podszereżym niemieckim samolocie wojałowym komendant 1661 Pilaudski.

Nie miał nie wspólnego z Habeburgami.

„CAFE-RESTAURANT SAVOY”

SOSNOWIEC, UL. 3 GO MAJA 8.

Telefony: 61-601, 62-735 Podziemia telefon 62-791.

Z dniam 16. listopada 1938 zmiłna programu artystycznego

**SIOSTRY KWIATKOWSKIE
DZIUNIA GARDANOWNA
OKONIS-WOLKOW**

Nowy popisowy numer akrobaticzno-humorystyczny.

W nowo-otwartej luksusowej KAWIARNI
BRONISŁAW PASTER

DANIELLE DARRIEUX

w filmie „PARYŻANKA”

ni. A nialno to tego też odnami się po-
lubiono tam w Wersalu. I jego i całej
Polski.

Zewnętrznie wszystko było w na-
szym porządku, ale jak dochożdo
do czego nagle zaczęły się trudności
i w czasie konferencji i po konferen-
cji było to samo.

Stary, doświadczony generał Dupont,
przesłany przez Focha na Pomorze o-
bieczał wszystkie wioski. Wszystko o-
bieczał i znowu w Orlwie obdali duży
rozmożony z Kaszubi i napisał iż zni-
mnie jego, Gdańsk musi przypaść jej
so. Ale cóż kiedy raport żołnierza nie
został zapamiętany przez polityków
Lloyd George, gwałt! że interes E-
ngla wyraża „puszki” tym miejsca-
mi.

„Un vide” jak wytyczano przez ge-
nerały Dupont, który do śmierci łę-
nie zrozumiał.

A po tym była sprawa księstwa de
szczyńskiego.

Barido niechłania sprawą, o której
możemy mówić dziś już nie że smut-
kiem lecz z niesmakiem.

Takie drobiazgi

PLAN REYNAUD'A

Motylwio! urczywszy konferencję tra-
kującą planu min. Reynaud są coraz
mniejszej.

Przy zamykającym terminie zmian pra-
dów we Francji o wiele większe zmiany
miałoby 385 planów trzymających.

Po wysłuchaniu tymczasowego
przez radio mowy min. Reynaud, pan
Durrand zwraca się do męża:

— Uprawnienie systemu podatk-
owego? Cóż to znaczy?

— To znaczy -- odpowiada pan Du-
rand -- że nie dostaniecie tego futra
które ci obiecałem.

W kuluarach Izby Deputowanych kil-
ku parlamentarzystów omawia sytu-
ację.

Plan Reynaud'a, godzi wziętym
w waszary pryncypali generał Louis
Blum: -- Bogaznie nie ma tym nie ude-
pił!

— Ma pan szczęście! -- wrzeca h
premier Laval. -- Może pan spać
spokojnie!

Jak wiadomo Blum jest jednym z
najbogobojnych ludzi we Francji.

Paul Boncour tak ocenia sytuację:
— Najgorzej na tym wyjdzie Dal-
adier. Jeśli Reynaud'owi powiedzie się
zażnie omi miejsce władcy, jeśli ni
nie uda mu się -- obdaj obdaj!

CO KRAJ TO OBYCZAJ

Gdy w Anglii gość prosi o jeszcze
trochę cukru do herbaty, gospodarz
podrzuca mu cukierkiem.

W Irlandii sama herbata, szczypanym
kawalek odpowiedniej wielkości: wrzu-
ca do szklanki.

A gdy w Szkocji gość oświadcza,
herbata jest nie dość słodka, gospodarz
mu pyta: siempan!

Może pan jeszcze nie wymyślił?

Antoni Grzepl

„URZĘDNIK”

OPOWIADANIE AUTENTYCZNE

Gdy już Wojciech Kucharek na stare-
kato po trebach nie mógł iść i co-
raz to większym nępotem miał myślał o tym,
że każda dzień wracania go za brame, rą-
niezspodolonej spotkał go szczęście,
o jakim nigdy nie marzył. Stary bo-
wien, ni mniej ni więcej, tylko z stał-
urzędnikiem.

Wprawdzie nigdzie to nie zostało za-
pisane, lecz Kucharek doznał do tego
dnia prostego, kłótnię rozumową
został. Został mianowicie pomocnikiem
dorozy na placu, a wiadomo, że skono
dorozy do urzędników się zalicza, to
tym samym i on, Wojciech Kucharek,
ma prawo z tego tytułu korzystać z
całej pełni. I chociaż nhy sam oprócz
Wojciecha tak nie myślał, on jeden d-
by się porząd, że tak jest, a nie na-
ma. Dorozy go wyprowadzi, że nhyt

na kopalni o jego urzędzie nigdy z nim
nie rozgadali, że wszyscy traktują go tak
jak dawniej, kiedy jeszcze z lampką i
kilkoma em po trebach na dół schodził.

Pomimo tych drobiazgowych przykro-
wyszeby, byłoby się uładołako jak nie-
pomyślnie, gdyby stary czytał i pisa-
ł. Ale Wojciech tej trudnej sady
nie posiadał. Wiadomo -- przedwo-
jenny chłop, „niegramolny”.

Na szczęście dorozy, bezpardon-
niezwiechni Kucharka, nie wielkie sta-
wali swemu pomocnikowi pod tym
względem wymagania. Jedyna bowiem
podać pozyskiwać, czynność starego, by-
ło zliczanie i zapisywanie podczas nieo-
becności dorozy węzłów z węgiem, wy-
ciaganych na sortownie. I w tym wła-
śnie wypadku Wojciech radził sobie
niezmiernie. Mianowicie ładny przyspo-

ny od podrybienia transport węzłów zli-
czal doładnie, a następnie zamywał prze-
czą na długiej, specjalnie na ten cel prze-
znaczony desce. Co jeden węzeł -- jed-
na kreśka -- raził sobie stary w „ur-
dowaniu” i nigdy się nie pomylił. Ani
jednej kreśki mniej, ani więcej nie na-
pisał.

Uterwiy był do przesydy. Zdarzało
się czasem, że już za bramą kopalni
zmalał na drodze kawalek porażającego
węgla, to podnosił go natychmiast
stwierdzenie ogładni. Gdy rozpoznal z ga-
tunku, że węgiel był a „Antoniego”,
nie z żadnej innej kopalni, to wówczas
sceptancyjnie przenosił go w obrob ko-
palni i zrzucił na zwal, lub do wozu.

Nie ob było w takich razach bez-
kpin i przykrych doświadczeń ze strony
młodszych robotników, ale stary nie so-
bie z tego nie robił. Bez porównania wie-
cej utrapiała go przepierzpania mi deka-
--

— Czemuśżeś ty, Wojciechu, te ba-
jaski tak przyszykował? Nie możecie
zapisywać po ludzku... Nie stać was na
to! -- zagadnął nie raz stary, z gu-

piea frant, który z przeschodzących to-
bochary.

— Bo tak mi się podoba, a ty wien, do
zrobzyć! -- wpaści w wielkość i star-
pił długie, siwe, sumiaste wąsiki. I
nie upokoił się dotąd, aż zapalił kró-
ciś fałszywą i pytał, pytał z nudy, o p-
stanie, o kłótnię, a później powoli i de-
stygicznie, co zmierzają, że złoł go powo-
czepuza.

Zdarzyło się raz, jakiś przed samym
końcem sechwy, że kiedy dąsła była
już tak opisana, że wolnego miejsca na
niej zabrakło, Kuchaś co osz! jak w sa-
mym samym miejscu, kolo budo, a
dopowiadał resztę fiderunku na długich
czarnych chłukach swoich butów. Ko-
dy wrócił po desce, odłożył ją z przetr-
nem, że znielima bez śladu.

W dorożęj pacji skroził z p-
mi w stronę pracujących opodal budo-
li szewierzyżony, co im ichsami,
żaden z tych nie mógł być sprawcą
ślawej psoty, zarzucił i pociął w w-
wielkomiernie zmniejszenie, i doro-
po niejakim czasie ułodo

Uchylenie wyroku

W SPRAWIE ADW. LANDALEA

wolondzie Sądu Najwyższego znalazł się
sprawa adw. J. Landaura z Sosnowca, el
z wyrokiem Sądu okr. w Sosnowcu
Apelacyjnego w Warszawie na dwa lata
z zawieszaniem.
Sąd Najwyższy wyrok Sądu Ape
nego uchylił i sprawa będzie ponownie
druga instancja.

—○○—

miesiące więzienia

ZA TERORYZOWANIE ŚWIADKÓW

umieszczenie wśród oczekujących na prze-

8 miesięcy więzienia

ZA TERORYZOWANIE ŚWIADKÓW

...niezależnie od oceniemy, że na przebiegu świadków w gmachu Sądu obywateli w Somocho wywołano niedowierzanie. Walerian Hennig z Będzina (Kolejnik 60). W czasie odbywającego się procesu jego żona Antel o czepianie z niego, z niemi, Hennig podszedł do dwóch i zgwałcił im, że im podnerwie jego żonę obciążała. Na poparcie słów H. trzymał w rękach brzytwę. Wzrost Hennig nie spełnił, gdyż w sądzie wywiadywało odebrał mu narzędzie i z polecenia pokrzykując w sądzie. Wzrost Hennig sądził na celon niemieszki wzięcia z sądu aresztu niewyconego.

—oOo—

to wygrał 125 tys. zł?

0,6 m. dnin, cięgnięcia 1-ci klasz. 42.

4 Państwowej pałaty następujące głosy

... wygrane.

4a dzienna wygrana 5.000 zł na nr 768

000 21 na pr-y 93100 97748

00 zl na gr. 18098

0 zł na n-ry: 6435 38123 69561 8492

00 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050

57958 62975 72545 80487 81017 19854

